

Edna Michalowitz

Tahle fotografie byla pořízena v Beit Lehem v roce 1957 a je na ní naše dcera Edna Michalowitz, rozená Beer.

V únoru 1953 se narodila Edna. Přijela mi pomoci maminka a pak Karma, která v té době sloužila na vojně a měla pár dní volno. Když byly Edně tři měsíce, zase jsme se stěhovali. Byl nám přidělen kus pole, na němž stál dřevěný domek. Zpočátku jsme pár měsíců neměli elektřinu, když poprvé zazářila žárovka, Edna už stála a řekla „or“, hebrejsky světlo, bylo jí asi osm měsíců. Někdy jsme neměli vodu, nebyla silnice ani chodník a v zimě bylo všude hluboké bláto.

Začali jsme pěstováním zeleniny, pak jsme dostali krávu, později kuřátka, z kterých část šla na maso a část zůstala, aby snášela vejíčka. Blízko parcely, na které bylo míněno, že postavíme dům, jsme zasadili ovocné stromy, mnoho druhů pro vlastní potřebu, měli jsme krásné guavy velké i malé, mandarinky, pomeranče, grepy, citrony, a všelico, dokonce i anonu a mandloň, která nedala ani jednu mandli. Když Šimon něco stavěl, zastrčil do země proutek, aby si něco označil, dnes jsou z toho dvě obrovské moruše.

V mezidobí jsme jako všichni začali stavět dům a v roce 1958 jsme se do něho nastěhovali. Neměli jsme elektrickou ledničku, ještě jsem vláčela led, který přinášeli třikrát týdně a který se rozpustil vždy dřív, než došel další. Po celý čas jsem kromě v domácnosti pracovala i v hospodářství, jednotila, plela, okopávala, sklízela, balila desítky beden salátu, zašívala pytle s bramborami, cibulí, krmila slepice, naučila jsem se dojit. Na to ale mám asi příliš malé ruce a víc než jednu krávu jsem nemohla vydojit.